

Nr 152

Av herr **Lindkvist m. fl.**, om begränsning av möjligheterna till avdrag för gäldränta vid inkomsttaxeringen.

(Lika lydande med motion nr 128 i Första kammaren)

Ett genomgående drag i den svenska skattelagstiftningen är att avdrag medges för gäldränta. Sålunda stadgas i kommunalskattelagen att avdrag må göras

från bruttointäkten av jordbruksfastighet bl. a. för ränta å lånat i fastigheten nedlagt eller för dess drift använt kapital (22 §),

från bruttointäkten av annan fastighet för ränta å lånat i fastigheten nedlagt kapital (i mom. 3 samma paragraf sägs att sådant avdrag även må ske för kapital nedlagt i en- och tvåfamiljsfastigheter) (25 §),

från bruttointäkt av rörelse för ränta å lånat kapital som nedlagts i rörelsen så ock gäld som den skattskyldige ådragit sig för sin utbildning för rörelsen (29 §),

för ränta å sådan gäld som den skattskyldige för sin utbildning eller eljest i och för tjänsten ådragit sig (33 §),

för ränta å upplånade medel som använts i tillfällig förvärvsverksamhet (36 §),

och slutligen

från bruttointäkt av kapital för förvaltningskostnad ävensom ränta för gäld som inte skolat avdragas enligt bestämmelserna i 22, 25, 29, 33 och 36 §§ (39 §).

Detta betyder att gäldränteavdrag får göras alldeles oavsett hur skulden uppstått, således även för ren lyxkonsumtion. Den som har råd att låna pengar till en lyxvilla eller en lyxkryssare åtnjuter därvid förmåner som aldrig kan komma i fråga för andra medborgare. Och konsekvensen av denna generösa avdragsrätt är i åtskilliga fall att skatter övervältras från dem som har ekonomiska förutsättningar till lyxkonsumtion till dem som över huvud taget inte har råd att låna pengar. Detta synes oss strida mot det svenska samhällets strävan i övrigt till en rättvis beskattning.

Man kan tänka sig skilda lösningar på detta problem. En utväg vore att begränsa vissa gäldränteavdrag upp till ett visst maximibelopp. En annan möjlighet vore att enbart slopa den förmån som anges i 39 § (ränta för gäld som inte skolat avdragas enligt tidigare paragrafer). Vi är emellertid

medvetna om att alla dessa åtgärder skulle medföra konsekvenser som för dagen inte kan överblickas.

Innan definitiv ställning tas till de skilda alternativ som kan komma i fråga måste en grundlig undersökning göras av de konsekvenser som ändringar i skattelagstiftningen i motionens syfte kan komma att leda till.

Under återopande av ovanstående hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär en utredning och förslag som syftar till att begränsa de möjligheter som skattelagstiftningen medger till avdrag för gäldränta vid taxering.

Stockholm den 22 januari 1969

Oskar Lindkvist (s)

Bertil Zachrisson (s)

Anita Gradin (s)

Sven Olsson (s)

Arvid Eskel (s)

Mats Hellström (s)

i Mölndal

Nr 153

Av herr **Magnusson** i Borås **m. fl.**, om utredning rörande skattesystemets verknningar på samhällsekonomin m.m.

(Lika lydande med motion nr 74 i Första kammaren)

Stockholm den 21 januari 1969

Tage Magnusson (m)

C. G. Regnéll (m)

Alf Wennerfors (m)

i Borås